

[Kirsten Jacobsen]

ranti. Men det har SF altså kunnet sætte sig ud over, og det synes jeg ærlig talt er flot.

Der har været snakket så meget om eksempler. Et konkret eksempel, som vil kunne dokumenteres, er en gældsovertagelse. Det drejer sig om et cafeteria i Holstebro, hvori der var en 1. prioritet på 200.000 kr. Det blev solgt til 1 mio. kr., og der var 200.000 kr. i udbetaling. Det vil altså sige, at der efter 1. prioriteten var et efterstående lån på 600.000 kr. Så må man jo sige til sig selv: Jamen den, der havde 1. prioriteten, var jo ikke i nogen fare; der var ikke nogen risiko. Men hvad gjorde kreditforeningen, som havde 1. prioriteten? Man nægtede gældsovertagelsen, netop ud fra den begrundelse, at man ærlig talt ikke var så interesseret i at have lån stående i de cafeteriavirksomheder, og den bedste måde at komme af med dem på var at nægte gældsovertagelsen.

Når det drejer sig om mindre ejerlejligheder i København, vurderer man det så skrappt, at man spørger, hvem der er det bedste papir for kreditforeningen, køberen eller sælgeren. Hvis sælgeren på grund af fast arbejde eller noget andet er et bedre papir, nægter man gældsovertagelse, uanset om køberen kan bevise, at han sagtens kan klare ydelsen.

Det er nogle af de begrundelser og nogle af de eksempler, som er så konkrete og efter min mening beviser, at man er nødt til at gøre noget, og den dagsorden, som Fremskridtspartiet har fremsat sammen med SF, anviser det redskab, der skal til, for at dette Folketing kan få kreditforeningerne til at leve op til ikke bare realkreditlovens bogstav, men også dens ånd. Den har det i sig, der skal til, hvorimod regeringens kun er et slag i luften og giver en udsettelse.

Fremskridtspartiet vil stemme imod regeringens dagsordensforslag, og vi vil anbefale Folketinget at stemme for den af Fremskridtspartiet og SF foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Socialdemokratiet har ikke krævet statsgaranti; vi siger netop, at vi ikke vil overlade det til Folketinget, så det må være en misforståelse, mildest talt, når fru Kirsten Jacobsen siger, at vi kræver, at der gives statsgaranti for de belåninger, som man ikke kan få i tilstrækkeligt omfang. Og så er det for øvrigt overhovedet ik-

ke dokumenteret, at en tolagsbelåning vil fremme udviklingen og långivningen i mere positiv retning i landdistrikterne.

Men det, der kalder mig herop, er fru Kirsten Jacobsens bemærkninger om finansielle supermarkeder, som hun talte nedsættende om. Må jeg citere fra Folketingets forhandlinger, sp. 4069, 15. december 1989, tredje behandling af realkreditloven, hvor fru Kirsten Jacobsen siger følgende:

»Fremskridtspartiet ønsker så liberale forhold som muligt for realkreditte, og derfor er vi heller ikke betænkelige ved det, hr. Holger K. Nielsen stod og sagde. Bliver markedssituationen finansielle supermarkeder, så har vi ikke nogen betænkeligheder ved det.«

Det er altså somme tider svært at finde ud af, hvad Fremskridtspartiet står for. For 4 år siden var man overhovedet ikke betænkelig ved finansielle supermarkeder, men i dag er det nærmest noget forfærdeligt noget, hvis man har den sammenkædning af virksomheden, som vi kan konstatere i dag. Det var det ene.

Så sagde fru Kirsten Jacobsen, at der ikke er nogen grund til, at kreditinstitutterne har de privilegier, de har. Jeg går ud fra, at fru Kirsten Jacobsen er klar over, at i dag kan man etablere de kreditinstitutter, man har lyst til. De banker, der har lyst til det, kan etablere et kreditinstitut for en pris på 150 mio. kr. og optage konkurrencen; der er fri etableringsret, så jeg synes, der er mange frem og tilbage-bevægelser i Fremskridtspartiets påstande.

Og så vil jeg lige til sidst endnu en gang spørge: Hvis kreditinstitutterne mener, at de højst kan give 50 pct., vil fru Kirsten Jacobsen så sige, at så skal Folketinget lovgive om, at de skal give 60 pct.?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

På trods af, at jeg sådan set klart har på fornemmelsen, at fru Kirsten Jacobsen er i stand til at forsvare sig selv, vil jeg dog godt påpege over for hr. Baadsgaard, at han må have hørt lidt for dårligt efter, da ministeren kom med sin redegørelse, eller også må han have været fraværende. Jeg vil gerne citere, så hr. Baadsgaard kan høre, at der i hvert fald er sagt dette fra talerstolen om statsgarantiordningen: